

Munar, sota fiança

Maria Antònia Munar és en llibertat en canvi d'una fiança penal de 350.000 euros.

En un moviment insòlit tractant-se d'una ex-política encausada en dos casos —a qui, a més, un jutge ha aplicat mesures preventives—, Maria Antònia Munar va concedir tres entrevistes després de declarar al jutjat pel cas *Maquillatge*. Va ser entrevistada per IB3 Televisió, el *Diari de Balears* i *Última Hora*, entre el dissabte dia 20 de març i el dilluns dia 22. A totes tres intervencions, l'ex-presidenta del Parlament de les Balears negà tots els càrrecs que li havien atribuït i assegurà que tot obeïa a les mentides de Miquel Nadal contra ella, degudes a rancúnia personal i política. Tot i la seva aferriada defensa, la situació en què es troba és molt complicada. El jutge li va imposar una fiança de 350.000 euros per a evitar la presó, a més d'una altra de civil, de 2,6 milions.

Declaració. El dimecres dia 17 de març Munar s'asseia davant el jutge que instrueix el cas *Maquillatge*. L'origen de la imputació són les declaracions fetes per Miquel Nadal el 26 de febrer, quan assegurà al jutge que Munar li havia donat en mà 300.000 euros per comprar la major part de les accions d'una productora àudio-visual, Vídeo U. Fins i tot va confessar el moment: quan tots dos tornaven d'Inca a Palma amb el cotxe oficial de qui aleshores era la presidenta del Consell de Mallorca. Els diners havien de servir per a comprar aquesta productora i engegar una estratègia política i mediàtica que tenia l'objectiu de disposar d'una televisió *amiga*. Aquesta televisió havia de ser, posteriorment, Televisió de Mallorca, que Vídeo U

nodriria de part de la producció. Hi ha un fet afegit, essencial en la investigació: Nadal reconegué que tant ell com Munar eren els veritables propietaris de Vídeo U a través de testaferrós. Dit d'una altra manera, el Consell suposadament havia de nodrir de generoses subvencions aquesta productora per elaborar programes per a Televisió de Mallorca –i a més també n'hi encarregaria directament–, la productora contractaria catorze persones que no hi treballarien, sinó que farien feina política per a UM –per a les eleccions de 2007–, i tot seria controlat a través dels testaferrós de Nadal i Munar.

Nadal va declarar tot això davant el jutjat el dia 26 de febrer i Munar, en assabentar-se'n, se'n feia creus. No es podia creure que qui havia estat la seva mà dreta durant més d'una dècada fes allò. Però la declaració contundent del seu ex-fidel no li deixava cap més sortida sinó dimitir. I dimití. Va ser citada a declarar el dia 17 de març. En arribar el dia i l'hora, l'expectació era màxima als passadissos dels jutjats de Palma, a la via Alemanya. Redactors, càmeres... tothom empaitava Munar, que arribà a la seu judicial amb un vestit completament negre i amagada rere unes enormes ulleres de sol. Cap semblança amb la declaració que havia fet el 17 de novembre, just quatre mesos abans, quan arribà amb cotxe oficial, amb tot el *glamour* que l'ha feta famosa, i llançà besades a tort i dret a la gent aplegada davant el jutjat que l'escridassava.

La declaració del dia 17 de març davant el jutge va ser llarga i dura. Segons fonts judicials conegudes al detall de l'episodi, Munar “va venir molt ben preparada, amb una declaració molt ben estructurada, pensada i amb fons contundent”. Però un interrogatori tan llarg “fa que s'obrin escletxes” i –sempre segons aquestes fonts– l'ex-presidenta del Parlament va cometre un parell d'errades. Malgrat això, negà absolutament totes les acusacions i assegurà que Nadal mentia i que ella no tenia ni havia tingut relació de cap mena amb Vídeo U.

Però, més enllà de la declaració que feia, Munar ho tenia malament arran d'allò que havia declarat el divendres anterior, dia 12, el seu presumpte testaferro, Víctor Garcia. Un home jubilat,

Buils i Farrús, en llibertat sota fiança

Els detinguts fa quinze dies en l'operació *Voltor*, l'ex-conseller de Turisme del govern balear actual, Francesc Buils (UM), i l'empresari àudio-visual que produeix els informatius d'IB3, Jacint Farrús, van ser posats en llibertat, però en canvi d'una fiança de 100.000 euros per a evitar d'anar a la presó. Tal com informà EL TEMPS al número anterior, tots dos van ser detinguts acusats de diversos delictes de corrupció. Buils ha d'afrontar la triple acusació d'arreglar irregularment concursos públics, suborns i prevaricació. D'una altra banda, l'empresari és imputat per malversació de cabals públics, frau i delictes electorals.

casat amb una cosina de l'espòs de Munar. Es posà tan nerviós durant la declaració que, en comptes d'exonerar-la, acabà perjudicant-la molt. Segons les fonts judicials esmentades, Garcia va perdre totalment els parers durant la seva declaració i allò es convertí en un xou. Arribà un punt que García va dir al jutge: “Si voleu les accions [de Vídeo U], us les don”, davant l'estupefacció de fiscals i defensors, alguns dels quals esclafiren a riure. El jutge, molt flemmàtic, respongué: “No, gràcies.” Era el punt culminant d'una deposició erràtica, plena de contradiccions i que –segons les fonts esmentades– deixaven Munar “en molt mala situació”.

En acabar la declaració, ella mateixa va poder copsar la mala situació en què estava. La fiscalia anticorrupció li demanava presó eludible mitjançant fiança penal de 450.000 euros, una fiança civil de 2,6 milions d'euros –per a afrontar possibles responsabilitats pecuniàries ulteriors, en cas de ser condemnada– i, a més, la retirada de passaport. En sentir la petició fiscal, Munar es va ensorrar.

Acusació. A la interlocutòria en què el jutge raona la fiança penal i civil –la primera fou al final de 350.000 euros

mentre que la segona quedà com la demanava la fiscalia–, l'instructor del cas acusa Munar de desviar irregularment cinc milions d'euros de fons públics.

En primer lloc, li imputa un presumpte delictes de prevaricació continuada, per haver signat cinc contractes que van permetre a l'empresari Alfredo Conde de muntar i explotar la ràdio pública insular Ona Mallorca; la prevaricació consistiria en el fet que els contractes eren plens d'irregularitats. A més, el jutge acusa Munar de ser conscient que tant per aquest concepte com per uns altres, Conde rebé més de 3 milions d'euros del Consell de Mallorca, mitjançant contractes irregulars.

En segon lloc, l'acusava de pagar subvencions fins a 240.000 euros per a un programa d'Ona Mallorca que mai no es va realitzar: ella ho sabia, però, així i tot, signà les subvencions.

En tercer lloc, el jutge atribueix a qui era aleshores presidenta del Consell de Mallorca el coneixement que es varen donar 300.000 euros en subvencions a un grup d'antigues televisions locals –que posteriorment s'integraren en Televisió de Mallorca mitjançant l'anomenada Xarxa de Televisions– per crear un arxiu d'imatges que mai no es va fer.

En quart lloc, el magistrat l'acusava d'autoritzar ajudes d'1,2 milions d'euros a Vídeo U –i més empreses creades a partir d'aquesta matriu–, de què ella posseïa suposadament el 25%, a través del possible testaferro. Aquestes ajudes es destinaren a fer programes, i el jutge considera que es varen atorgar sense cap mena de contractació pública.

Finalment, el jutge l'encausa per haver ocultat despeses electorals d'UM –per a la campanya del 2007– en aconseguir –suposadament– contractacions falses de persones i serveis per part d'empreses –entre les quals hi ha Vídeo U, però també algunes altres que eren proveïdores del Consell; persones que cobraven de les empreses però que en realitat es dedicaven a fer feina electoral per a UM.

El jutge imputa a Munar, en resum, sis delictes: negociacions prohibides, malversació de cabals públics, falsedat documental, prevaricació, suborn i delictes electorals.

Miquel Payeras